

Andréa Vannucchi, valokuva- ja yhteisötaiteilija
Pimeän peiton tapahtumajärjestäjä yhdessä Tarja Lapilan kanssa vuodesta 2011
Salon Taiteilijaseuran näyttelytoimikunnan jäsen, Seuralaiset -työryhmässä
Seuralaiset -näyttelyssä taiteilijana
avannucchi@hotmail.com
<http://www.salontaiteilijaseura.fi>

Andréa Vannucchin haastattelu lehdistölle 28.8.2013, julkaisuvapaa

Seuralaiset, Salon Taiteilijaseuran 45-vuotisjuhluvuoden vuosinäyttely
Perniön vanhalla kunnantalolla 8. - 29.9.2013.
Näyttelytalo avataan Pimeän peitto -tapahtuman yhteydessä klo 17 fanfaarilla.
Taiteilijaseuran avajaiset klo 18 Kahvilassa.

1. Mitä näyttelyn nimi Seuralaiset tarkoittaa tässä?

Jokaisella Salon Taiteilijaseuran jäsenellä oli mahdollisuus kutsua juhlanäyttelyyn pari kolme kollega, ystävä, opettaja, idoli, kollegaryhmä... tavoitteena teosten dialogi. Itse kutsuin valokuvaaja Kristian Jalavan. Olimme yhdessä Taiteen edistämiskeskuksen Osaamispolku -hankkeessa. Hanke on suunnattu ammattitaiteilijoille, joilla on kokemusta taiteen hyvinvointityössä. Kristian kehitti camera obscura -työpajan vanhus- ja hoivatyöhön ja minä kehitin mobilen vuodepotilaille. Materiaalina käytin taipumishilakalvoa, joka jakaa valkoisen valon spektriväreihin. Teoksiamme yhdistää sekä konteksti että valokuvaajien perusaine ja ihme: valo.

2. Miksi tämä 45-vuotisjuhluvuoden vuosinäyttely järjestetään Perniössä?

Perniön entinen kunnantalo on ollut tyhjänä muutaman vuoden kuntaliitoksesta lähtien. Miksi sitä ei käytettäisi?

Se on myös täydellinen tila varsinkin Seuralaiset -teeman huomioon ottaen. Talossa on lukuisia toimistohuoneita, jotka mahdollistavat kullekin taiteilijaparille oman tilan. Näyttelyyn on tulossa installaatio-tyyppisiä huoneita, joissa lopputulos on enemmän kuin osiensa summa.

3. Miten näyttely liittyy Pimeän peitto -tapahtumaan?

Jatkuvuuden ja merkityksellisyyden kannalta tehdään yhteistyötä.

Ensimmäinen Pimeän peitto -tapahtuma järjestettiin 2011 osana Turku Euroopan kulttuuripääkaupunki -ohjelmaa. Nyt tapahtuma järjestetään kolmannen kerran. Se on hyvä esimerkki jatkuvuudesta. Jatkuvuus on mahdollista, jos kulttuuri on merkityksellinen yhteisölle. Tapahtuma on ollut katalysaattori: Salon Taiteilijaseura toimii osana laajempaa paikallista kulttuuritoimintaa, mm. kirjasto, yhdistyksiä ja kulttuurisesti aktiivisia ihmisiä.

4. Mikä on tulevaisuuden näkökulma?

Taiteilijaseura ja Salon taidemuseo ovat vetäneet vuodesta 2011 Kummitaiteilija -hanketta, jossa olen ollut mukana. Taiteilijat vierailevat kouluissa, päiväkodeissa ja vanhusten laitoksissa ja kehittävät yhteisön kanssa taiteellisen projektin. Osana sitä on Kapsäkki -näyttely. Kiertävä näyttely koostuu mm. maalauksista, veistoksista, valokuvista. Se on saanut erittäin positiivisen vastaanoton ja jatkuu edelleen. Seuralaiset -näyttely on Kapsäkin jättiläissukulainen. Monien sattumien summa mahdollistaa nyt suuren näyttelyn toteuttamisen, mutta Kapsäkki ja Kummitaiteilija -hanke ovat helpompi ja pysyvä tapa inspiroida ja tuoda taidetta arkeen.

5. Miten Seuralaiset -näyttely voi vaikuttaa paikalliseen arkeen?

Näyttely on osa Euroopan rakennusperintöpäivien (7.-8.9.) ohjelmaa. Se toimii mallina ja esimerkkinä tämän vuoden Euroopan rakennusperintöpäivien teemasta: "Eläköön rakennus!" - rakennuksiin uusi käyttö. Syyskuun ajaksi entisestä kunnantalosta tulee kulttuurikeskus. Taiteilijaseuran juhlanäyttelyn lisäksi kulttuuritalossa on kierrätyksiä päiväkotien ja koululaisryhmille, työpajoja, valokuvausprojekteja, performansseja, taiteilijataapaamisia, musiikkiesityksiä, kyläyhdistyksen kahvila, paikallisyhdistyksien puuhahuone lapsille, kotiseutuyhdistyksen näkymiä... lisäksi etsimme näyttelyvalvojiksi eläkeläisiä, jotka voisivat tulla taloa vahtimaan päivisin. Se on yleinen tapa Brasiliassa, minun kotimaani: vuorovaikutus sukupolvien kesken, tehdään yhdessä, vaatimattomasti ja iloisesti.